

Dhikri – thënia si duhet e tij

الحمد لله و صلى الله و سلم على نبينا محمد : أما بعد

Dijetarët janë në mospajtim në lidhje me dhikrin, dhe çdo fjalë që është adhurim: si leximi i ku'anit apo duaaja.

Ata janë ndarë në dy mendime, nuk ka te tretë.

Thotë Imam Neueuiju: Shumica e dijetarëve thonë: “Duhet medoemos t’a dëgjoje veshi yt atë që thua.”

Ndërsa një pjesë (prej tyre Ibn Tejmije) thonë: “Mjafton të thuhet me gjuhë dhe buzë, edhe nëse nuk e dëgjon veshi.

Dmth: t’a thotë fjalën, duke shqiptuar të gjitha shkronjat me gjuhë dhe buzë.

Disa besimtarë nuk i lëvizin buzët fare dhe kjo është gabim, sepse shumë shkronja nuk i shqiptojmë dot (nuk i themi dot) përveçse me ndihmën e buzëve.

Personave të tillë nuk iu pranohet dhikri apo leximi i ku'anit nëse nuk i lëvizin buzët, sepse padyshim që ai nuk e ka thënë fjalën e plotë.

Rreziku më i madh është në namaz, sidomos te leximi i sures el Fatiha, sepse rrezikon të dale pa namaz.

Më e mira është t’a thotë aq sa e dëgjon vet.

Nëse është në saf me të tjerët, të ketë kujdes mos t’a bezdise vllaun që është në krah.

.

Në lidhje me këtë është një fetwa e shejkh Albanit të cilën e gjeni të përkthyer në shqip.

All-llahu e di më së miri.

Ai është më i dijsmi.

و الحمد لله رب العالمين
و صلى الله على نبينا محمد وعلى آله و صحبه و سلم